

Volt egyszer egy tavunk !

Jászszentlászló egy kis jellegzetes Alföldi falucska. Mint erre felé általában, a háztetők fölé magasodó templomtoronnyal, a víztorony felcsillanó gömbjével, amilyen gyorsan feltűnik az átrobogó autók ablaka előtt, pillanatok múlva már szertefoszlik, mint a délibáb. Legtöbbjük el is felejt azonnal, hogyne felejtene el, amikor az egyetlen látnivaló a Kaiser vendéglő talán, ami előtt még meg meg áll egy -két éhes utas. De ha visszamegyünk az időben úgy negyven évvel, akkor az erre járó bizony egészen más látnivaló fogadta. Egy olyan igazi természettől kapott ajándék, amelyet a régi Szentlászlaiak igen nagy becsben tartottak. Egy Tó vize csillogott a napsütésben. Nem volt mély, nem fulladt bele még senki, de igen kedvelt fürdőhelynek számított már hosszú idők óta. A lúgos vize gyógyította a vén köszvényes lábakat. Nád és egyéb vízi növényzet nem telepedett meg benne, a szikes vizet a halak sem szerették, így maradt csak egyszerűen egy fürdő tó, ami csak úgy ott volt, mint egy ajándék.

